

Hirdetési díj:
Négyhasáboz petít szóróért
egyszeri hirdetésnél 5 kr.
háromszorinál 4 kr. tölt-
szórónél vagy nagy ter-
jedelmű hirdetésnél ár-
leszámítás.

Egyes számokra látnak
Lapunk számára
hálaföldi hirdelményeket
elfogad: Bécsben:
Brauner J. G. Wichter
könyvkereskedése. Op-
peltik A. Hasenstein és
Vogler. M. Frank-
furtban: Molien Ottó
Jäger könyvkereskedé-
se. G. L. Daube és Tár-
sa. Hamburgban:
Hasenstein és Vogler,
Daube G. L. és Társa.
Párisban: Havassy-
nőkése. Berlinben:
Goldberger A. T.

dánolja egy legény, a tüz világgalán csapót fonva ostora végére.
„Hiszen mi is bent voltál Karezzen? — mondá egy más-
sik — mi is láthattál!
„Azé gondolat, azért voltam bent?!...
„Nem is volt más sűrűs dolgod.
„Nem tudod te ez én soromat!
„Talán nem jóbán törd a fejedet?
„Mertén isten! de látsz, szegény édes anyám beteg; csak
meg-meg kell néznem, aztán meg ki vész le az anyam, ha én nem
nyútok?!” Illeg! gyogyuljon is meg csak!...
„Mit csinál az akkor?!”
„Lát haza hozom kis galambomat, aztán lesz, ki gondun-
kat visell!...”

bujdosó legyen 6 Xr. büntetés alatt, és ha valamely Legény renkiül a rendtartásokat halgatni kívánna, az Articulus el-
olvasásért fizessen 6 Xrt.

VIII. Articulus.

Ez is kegyességnek regulája, hogy Vasárnapokon minden Legény idejében a Templomban bemennyen, a ki pedig későn mégyen az helyben ne válogasson, hanem az úres helyre álljon, melyre a Dékányoknak szorgalmatos gondjok legyen, nemkülönben a ki a Templomtól elmulatja, vagy lekönnykövülve alszik avagy beszél, az ilyeneket a fen szolgoltok elő adván, a Társaság 6 Xrral megbüntesse. De ennek felett ha valaki veszekedésre való okot adna, az olyan a N. Magyistratusnak be adván ottan érdeme szerint meg büntetetik.

IX. Articulus.

Vasárnapokon és Innepeken a Legények mivel az író kú-
takhoz ki gyűlekeznek, helytelen jétékokat, tánczokat követnek nem engedtetik meg: a ki ennekutánna úgy telesszik 18 Xrral büntetetik. Ugy szintén a ki a műhelyben kívül más ház-
nál hála, először ugyan 15 Xrral büntetődik, annakutána pe-
dig ha többször is úgy találtatik, és jó bizonyosságon nem lesznek, nem csak hogy tisztességes helyen, de egyszerűsöd szorultság-
ból lett a kívül halása is dupla büntetéssel büntetetik, vagy pediglen a Társaság korbátssal.

X. Articulus.

Hogy a Szabó Mester Legények a Parnast Legényektől meg különböztessék, magok öltözköztire szorgalmatosan vi-
gyázzanak, és magokat a bűnsületes rendi szerént viseljék, szűrben, gubában, tsákos süvegben, ki gombolt és ponyka men-
tében vagy dolmányban ne járjanak: harang módjára tessék nagy sarkantyukat ne viseljenek, mert valaki úgy találtatik 12 Xrral büntetetik. Ha pedig valakit megbecstelenítene valamely Legény, kiváltképpen maga Legény társát akármely helyen akármindm szín alatt, vagy rágalmazná, kiválagosodván 30 Xrral büntetetik.

XI. Articulus.

Valamiképpen B. E. Hatodik Károly Felsőleges Császáruk-
tól adatottat N. Czéh Articulusa tartja, hogy más időben is ugyan, de kiváltképpen Innepe és Innepe után Vástar előtt és Vástar után két hetekkel a Legény el nem mehet, ezen az okon minden becsületes Legény előre hirt adván, bűnsü hetet töltönn kettő, melyet ha ki elmulatna, azon het bérinek, mellyel a Gazda akkor tartozik, elfogásával büntetetik az említett Articulus szerént.

XII. Articulus.

Megkivántatik hogy akármely műhelyben a Legény Atya Mestertől rendeltetik a mesterség gyakorlásban ugyan szorgal-
matos legyen, tanító Mesterének és Asszonyának érdemelt becsületit mindenkor meg adja, melly ellen ha ki vétene, nem az bűnsületes Társaság, hanem az Nemes Czéh előtt érdeme szerént büntetődik. Nemkülönben a ki a műhelyben válogatást tenni, helyből helyben ugárandózi akarna, az olyanakk egy Kántorig műhely nem adatik, ámbár a maga okossága szerént a Váro-
sából egy kevéssé ki muvéna a Kántor előtt vissza jőne is.

XIII. Articulus.

A Kortszándától magát minden bűnsületes Legény meg általunna, tisztosodasson ugyan illatik a Tspaszéken, de kor-
helkedni, trágárkodni, kotkázni, kártyázni, hegedülni, tánczolni szabadon nem lézen: mert ha valaki rajta találtatik 12 Xrral büntetetik, a Parnast legényekkel való tántért 30 Xrral, hogy az ezekkel nem engedelmesséked, a bűnsületes Társaság-
nak korbátssal büntetetik.

XIV. Articulus.

Szükséges hogy a midőn Mester Ember, vagy Mester

Asszony hal meg, a Társaság tisztesség féltelére jelen legyen, és a Temetőben ki kísérje a temesse, nem különben ha valamely Legény nehézet betegségben esik, hogy életéhez kevés reményesség vána, rendellen a Dékány melléje éjtszakánként két két Le-
gényt annak vigasztalására, és ha halála történik, a Társaság a Temetőbe ki kísérje, ha ki magát elvonna, helyes mentésge nem lévén, 6 Xrral büntetessék. Ugy szintén a ki a temetőből vissza fordulván útját másfél, Kortszárda vagy más hasznonta-
lanságra venné Mestere akarattja ellen 6 Xrral büntetetik.

YV. Articulus.

A mely Mester Legény más Legényt látand a Társaság-
nak szép rendtartása és punctuma ellen magát viselni, akármely helyen, tartozik, minden kedvesnek és néki a Dékány elő adni annak idejében, mellyet ha valaki el mulatna és bé nem jelen-
tene kitűdődván az vétkes Személynek büntetésével büntetődik egyenlőképpen.

XVI. Articulus.

A mely Legény aratására ki megyen szorgalmatosan haza jönni igyekezzen, és haza jöven magát Szőlő Pásztorára adja, vagy Köles Aratásra elmarad, műhely néki esztendeig nem adatik.

XVII. Articulus.

Szolgályn minden bűnsületes Legény 4 Esztendőket, és azután következessék a Czéhben, ezzel pedig a bujdosástól meg nem tiltatik, stí mindennek javait, úgy mindazonáltal, hogy ha egyebb külső munka környől töltötte idejét műhelyen kívül, a kitanultatik, tehát mesterségre bé nem vétetetik. Is-
mét, ha találtatik oly vándorló Legény a ki itten Czéhben ál-
lani igyekezzék ámbár akármennyi esztendő Legény legyen is, de mivel a Czéh tszta és jó erköltsű Embereket szeret a maga megemertetésére nézve szolgályn egy esztendő, a többi ide-
jéről pedig hozzon bizonyosságot valahol lakott és ha helyes bi-
zonyosságon nem lézen idejét hibában töltöni találtatik. Szintén egy négy esztendőket szolgályn, és remeket tegyen, mint más Czéhben is szokásban vagyon.

XVIII. Articulus.

Az itt szabadtól és egész idejét eltöltő Legény is, minde-
nik Gazdájától vegyen adestatiót, ki nék mennyi időt és mikép-
pen szolgát, különben a Czéh Társaságában akarván állani nem acceptáltatik.

XIX. Articulus.

Az új fen szolgáló vagy ajtón álló Legényeknek azoros kötelességek mindenkoron ez, mindenütt az fellyőbb írt Törvény-
ellen való Legényeknek feljlesztése, és annak bejelentése, kik is ha az ő tsztekben el nem járnának és a meg jégzett vétket bé nem adnak, vagy a meg jégzett Legénynek akármikszin alatt meg egyezze, a dolgát meg tulván büntetődik a fen szolgáló a vétkeseknek büntetésével, az az mind kettő egyaránt.

XX. Articulus.

Ezen N. K. Városban mindenkor szokás volt hogy a Szabó Mester Legények estve kilencz óráig gyertyáztanak, és ismét három órákor felkötönek: ez szerént ennekutánna is minden bűnsületes Legény dolgozni tartozik. Vasárnap és Innepe előtt való este pedig (ha csak vagyis vagy hatalmas munkája nem kórszeriti) 12 óráig tal nem lézen szabad varni, egy heti bér büntetés alatt.

XXI. Articulus.

Midőn az Társaság öszve gyűlekezik, az egymás között való beszélgetés is nem tovább tsak meg a Dékány az kutsal a Láddát megotti engedtetik meg. Annakutána pedig senki kér-
detlen ne szőljön, ha valaki szólni akarna mindenkor fen állva körjén engedelmel Atya Mesterektől és Dékányoktól, ha ki kü-
lönben tszelekezik 6 Xrral büntetessék, nem különben a ki

maga szavát tsak egy bizony szóval erősíti, egy Xrral bűn-
tetessék.

XXII. Articulus.

Mikor a Társaság gyűlésében mennek a Legények a ter-
minus órára az az az utolsó óra útésre, ki ki jelen legyen, kü-
lönben 6 Xrral büntetetik.

XXIII. Articulus.

A mely Legénynek Mentéje vagy Dolmánya lévén szűr-
ben vagy gubában, vagy mentéje be gombolatlan kőnöséges társaság között vagy Sátorban akar Atya Mester Urainak házá-
nál akár tisztességes mulatáskor legyen, 6 Xrral büntetetik.

XXIV. Articulus.

Nem csak a Legénynek de kivált a Mester Embernek ta-
pasztalható gyalázattára és kádrán mint már sokszor meg tör-
tént hogy a Legény keze alá adatott matériából, posztóból, si-
nőrből, paszambtóból és egyebb a félékől nem tsak a mi meg maradt, hanem az ő gonoszságok miatt különben is másokat meg károsítottak: ha ki ezen vétkeknek kisebb grádusában találtatik, az Társaság korbátssal büntetődik, ha pedig a na-
gyobb grádusában találtatik az N. Czéh keze alá adatik.

XXV. Articulus.

A mely Legény a Vására ki küldetik, és a mi keze alá adatik rendes árron, történik hogy valamely többben elad-
hatja, tartozik az is számadáskor a Gazdának elő adni, ha kü-
lönben tszelekednek, és elő nem adná, lopásnak találtatik.

(Vége köv.)

Hogy áll a világ?

(S.) Mint zödelő oáz Sahara homokisatagán, époly kedves a szemnek, midőn egyes nemzet politikai életének par-
lagban nyugvó mezején, habár a tenyészés első foka látható. Po-
litikai látkörünk mostanában széleséyes ősi napjaink jellegével birt: majd a derű gyorsan muld fénye villant azon át, majd-majd borus felleg toronyosla. Most ismét ártóvontulat a kedélyre oly nyomasztólag hat felhők. A lapok egyhangulag hirdetik, hogy fontos események előestéje állunk, oly események előestéje, melyben a magyar ügyek első sorban szerepelnek. Jelenleg nagy tanácskozáskor folynak Prágában, hol most ő felsége időzik. Mult hó 27-én eldűtött ő felsége magához hívatta a Bécsben maradt minisztereket s így Mensdorff grófn kívül az egész miniszterium és Mailáth György udv. kanczellár is Prágában van. Számukra a császári palotában volt lakás rendezve, kik azonban egyelőre a „csillag”-hoz ezimzett fogadóban szálltak meg. A helyzet fontosságát emeli azon körülmény, hogy ő felsége Bécsbe visszatérte előtt — mi f. hó 9-én lesz — szükségesnek tartá az égető kérdésekben immár határozatot hozni.

E tanácskozmányokat nagy változás előzte meg. Mensdorff gróf lemondta a külügyi tárcáról s helyébe — hiteles hírek szar-
int Beust báró nevezetett ki. Régebben említett, hogy ő szászországi volt külügyminiszterrel, az osztrák külügynérség el-
vállalása végett már darab ideje folynak az alkudozások.

Mik a praigi tanácskozás tárgyai: még e pillanatban tudni nem lehet. A „Presse” sejtí ugyan, hogy ott legelőször is a ma-
gyar országgyűlés összejevételének ideje lesz elhatározza. Sze-
rinto Beust ur az országgyűlési tárgyalásoknál azonnal meg-
kezdését ajánlja, a helyzet megvilágosítása végett; míg Mailáth urnak a lenne kívánsága, hogy a magyar — és horvát ország-
gyűlés egyszerre tartassék. Ugyancsak a „Presse” hallomása szerint a kormány azon nyilatkozattal lépne az országgyűlés elé, miszerint ha a „közös ügyek”-re vonatkozó kiegyezkedés elvi-
leg megtörtént, akkor a megoldást váró kérdések alnkilag ren-
dezése, feloldás miniszterek közreműködése mellett végeztetik, azonban a k a l l o g y, h a d a g y é s p é n z a g y tárgyalásai, bi-
rodalmi képviselőtársulatnak, azonkívül céltul tüzet-

„Olyan nagyon szeretted?”
„Mint magam!” az isten is meg verne, de verjen is meg, ha valaha elhagyom!...
... „Segítsd!” segítség!... hangzik a távolból.
„Mi volt az?”
„Solhane kérd, elég ha haj van!” jertek arra! arzal megün-
dult a két legény egy ingoványi feld, hol egy szekér mármár egé-
szén emeltik.
„Ki van itt?” — kérdé az egyik.
„Éltedvi utas” — felelé az hang.
„Nem mozdultak a lovak?” — kérdék a pásztorok.
„Beledőltek az iszapba” — felelé az padr.
„Erdő csak ezimboridn, vezess elő egy pür ökröt, mondd az egyik pásztor.
Ugy lett. Nomi soká ki lett vonatva a szekér a megindul-
tak a tanya felé.
„Ha nem jönnek jó emberek, bizony ott vesszünk mind az iszapban,” — mondd a szekeren ülő egyénység.
„Hát többen is állnak a szekeren?” — kérdé az egyik pásztor.
— Hármán vagyunk, negyedik a kocsis! daldja meg az isten földök, hogy kiségitettek.
„Sőt sem érdemel az uram!”
„De bizony csak, ezt megháldalom!”
„Köszönjük!” meg lesz ugy, ha nálunk maradnak, mert több ily szakadék is van még a pusztán!
„Ha nem lesznek alkalmatlanok?”
„De hogy lesznek, hogy lennének?!” hiszen alig látunk más embert, mint ilyen magunk lájtát!
... Elérték a tanyát: a két legény először is szénát hintett a földre s betertették cifra szűrral.
Tessék ráheveredni, — mondd a kocsis ülőkhöz — mi meg adni kifogjuk a lovat.
„Tegy csak ezimboridn arra a tűzre, hadd égjen!”
Leszálltak az idegenek s lohavereket a rögönzött di-
vára; de majd elállott szava a két pásztorunk, mikor a szo-
kéről leszállt öreg úri ember, két szép fiatal leányra mutatva mondd:
„Ezek leányaim, oltalmukba ajánlom őket és magamat ez éjre!”
„Éltesse az isten mindnyájukat,” — mondd kalapemeltve a legények — egy hajuk szállának sem szabad meggöbölüni!
... Magna lánagál ég már a tűz, mindig otthonhasznuk leu-
zunk a vendégek, de a két legény csak úgy lopva pillant a fiatal nőkre.
„Jancsi ut! — mondd kocsisához az idegen — vedd elő csak a tarisznyát és a kulacsot... eljynye, de nincs nyárs! mi-
vel sültünk szalonid?”
— Van itt uram kettő is! — mond az egyik legény — két

külbseszirt, killegyzett vástag szalonm-sültő nádat mutat-
ván fel...
„Dorék! szeljenek atyalnak itt a konyor, szalonid! — mondd az úri ember.
„Köszönjük!” tal vagyunk már a vesszórán.
„A mi kedvünkért legálból,” — mondd az egyik fiatal nő.
„Ha megengedi a kisaszony!” ugyis, mi is kotten vagyunk, a kisaszonyok is, hát mi kotten majd inkább konyerét pirtunk a kisaszonyok szándára, mert talán magok nem tudnának itt, mert nem olyan kényelmes konyha ez a midnk!...
„Ha nem sajnáljuk,” — mondd a nők.
„Héj, de hogy sajnáljuk!”
„Hová fogott az öreg úri ember is a szalonm-sültőkhöz. Megláttunk rajta, hogy magyar ember, mert ugyancsak purgett körében a nádsütő, a sistoré szalonma.
„Itt van kisaszony a pirtók!” — mondd kalmját levőve az egyik pásztor, — átnyújtva a vékonyra szelt fehé-konyerét, mely olyan puros volt, mint fiatal leány arca, szíve első szor-
malni fellobbanásnak.
„Köszönöm!” — viszond a nő.
„Nem érdemli ez a kis munka kisaszony.”
„Itt van ez is, tessék elfogadni,” — mondd a másik legény, — átnyújtva a hasonló szelét-konyerét.
„Mivel háldjuk ezt meg?” — kérdé a nő.
„Meg van az már azzal, hogy nem vetették meg!...
„Na barátim ígyünk is mind!” — mondd az öreg ur, — a legények föld tartva a kitékert nyaku kulacsot.
„Csak tessék használni!” jó kében van!
„Tarts meg az isten fiatal barátim!” — köszönté az öreg, a legényekre.
„Éltesse az isten az urat is, a kedves kisaszonyokkal,” — viszondák azok.
... A kaszás-csillag mindig felebb-felebb jött, már jó nagy idő volt, mikor lohavereket a vendégek. Csendes esti-széllel longgett folettük, csillag-műlly vízszintől állnakdál és két tszta egyenes szívt fiatal ember, — alhattak bátran.
... Az egyik legény kovevet mindig tett a tűzre, azt gon-
doltatták a szunyádok: láló-szobájuk halvány világúdl alusznak.
... A másik legény pedig távolab egy zsembléknél ülve süta tülköljén:
„Addigepeszt a bánat engemet,
Addig-adignyógdm keservemet,
Míg egyszer a lauggal egyetemben,
Lokom is a másik világba reppen!”
... Ilyenok azok a tön-nyökös magyar barna legények, virasztanak az áló felett a láltó dalt sülnak folettük.

Harmadik kép.

Epen a csárda mellett vagyunk. Hát megotti tüz pislog,

halvány világá elmuló fényt vet a meletta heveredő legény arczára.
Dobogás hallik, majd később beszéd; földi a pásztor, nős.
„Csak jöme is már valaki, olyan unalmas így a csárda-
ság. Erre, erre atyalnak!...
„A csárdát keresitek, — felelék távolról.
„Jó helyt járnak, csak erre tartassanak a tűz felé.
... Jö estét! — köszönének a jöttek.
„Adjon isten! mi járatban vannak?”
„Legelőzöb megynit; cseledeletünk.
„Hát diákok az urak?”
„Totótló talpig!
„Hová igyekeznek?”
„Maféredre, onnan meg tovább.
„De ma csak nem monnek már?”
„Bizony fátádnak a székrek!” — mondd az egyik diák, sztrko-nadrághira vergetve.
„Leak talán még egy kis erőstől oltabont,” — mondd a pásztor a csárdára mutatva.
„Igen de elfogyott az emberség!”
„Van még nekem, tessék, megynit, költsék föl a kocsmá-
rost, alhattó már.
... Nem sok dörömbölés után megnyit a kocsmara ajtója, szemét dörömlőve kíváncz jö estét!” a kocsmáros. Mi jöbnu já-
nak? — kérdé.
„Egy pár itezo jó szívetöltővel, de a javából!” — mondd Péter a pásztor...
Nem sok idő múlva párjával volt az itezo, a hosszu tölgy-
fanzaton.
„Tessék urak, — kiindokzik Péter.
„Igyunk mind!” — monddak a diákok.
„Ildi csengen hál!”
Üres lett a pohár, ismét és ismét, fokozódott a jó kedv, nőt a beszéd, olyan hatalmas beszédűl lettek a diákok, mintha most is a collégium falát közt volnának, — a pásztor meg csak uztte, egyszer nyakukba borulva mondd:
„Dobreczenből jönnék ugy-e?”
„Igen!” — viszondák ezek.
„Mi hír az én kedves hazámban?”
„Nincs ott semmi jó!”
„Héj! héj! — sohajta Péter.
„Mi bántja?” — kérdék a diákok.
„Naplozeszt nézek arra, merre az a két veres torony áll-
szik, ott van nekem mindenem! apmat, anyámat ott fedi a tér,
kedvesem is ott lakik! héj!”
„A hol van a torony látszik,
Az én nyálem oda vágyik,
Ott lakik galambom...”
Nem kellett több a két diáknak nem, bezzug volt aztán dnl, meg dnl....

SEES
FUND
g.
to
del
g.
c.
lu.
t

Erőmihályfalva. Az okt. 25-én tartott heti vásárbán a termények s élelmi czikkpek árát következők volt: Tiszta buda mérője 3 frt 60 kr. kőszexeres 2 frt 80 kr. rös 2 frt 40 kr. tengeri 2 frt 60 kr. árpa 2 frt 20 kr. zab 1 frt 80 kr. kása vődjaja 3 frt — kr. paszaly vődjaja 3 frt — kr. lencse itőzje 7 kr. borsó itőzje 7 kr. szalonkai mázsája 29 frt. (V.)

Gyula. Október 26. — T. buza 4 frt 70 kr. kétszeres: 4 frt — kr. rozs — frt — kr. árpa 2 frt 40 kr, zab 2 frt 60 kr. tenger

3 frt — kr, köles — frt — kr, 1 mázas szalonna 32 frt, szén 2 frt 75 kr, 1 font marhahús 14 kr.

Sárkád. Okt. 26. T. buza 4 frt 50 kr, kétszemes 3 frt 90 kr, rozs 3 frt — kr, árpa 2 frt 70 kr, kukorica 3 frt — kr, zab — frt — kr, köles — frt — kr. Egy mázas szalonna 32 frt, szén — frt — kr, 1 font marhahús 12 kr.

Récsi börze arfolyama.

O k t ó b e r - N o v e m b e r		29.	30.	31.	1.	2.
5%-os Metalliques	100 frt.	59.55.	59.30.	59.10.	—	59.10.
5%-os nemzeti kassza	100 frt.	65.45	66.40.	66.40.	—	66.20.
1860. os. kassza	100 frt.	79.35.	79.60.	79.35.	—	79. —
Hitelintézet részvényei		149. —	150.50.	150.10.	—	149. —
Bankrészvények		710. —	707. —	703. —	—	712. —
Londoni váltók		128.20	128.20	128.90.	—	129.20.
Egint	100 frt.	127. —	127. —	127.50.	—	128. —
Arany	1 db.	6. 10.	6. 9.	6. 12.	—	6.14.

MÉNTEMBREND
a tiszavideki vaspályán, 1866. Május
1-ől kezdve, további rendelkezésig.

[illegible]

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett
színes menetrendben van kimutatva.

A vasműhely csatlakozó posta-fiókuk menetrendje.

[illegible]

• ԳԻՏՈՒՄԻՆԻՑՈՒՄ

H I R D E T M É N Y E K.

SZEPESSY ANTAL

városház alatti diszkereskedésében

nagy választéku

PETROLEUM-LÁMPÁK

A legcélszerűbb szerkezettel, konyhák, folyosók, szobák, kávé- és vendég-szobák világítására.
A legbiztosabb foku, nem durrantható

PETROLEUM.

Valamint e lámpákhoz minden kellekek u. m. átvég-golyók, belek, lámpa-tartók, fali-tartányok stb. a legjutányosabb árban ajánlatsnak.

VETORINI BALZSAM.

Ezen a legfőbbfokú növényvédőszekekből készült a tabl orvosai kor által megvizsgált — és a ma-
gas kormány által elutasított engedélyezett szesz, vízzel vegyítve, külföldi alkalmazása, az idegyógyászok kö-
zörs, csúsz, kőszvény, migrán, fűtőgáz, fűtőgáz, fűtőgáz, fűtőgáz — és mindenféle szesz-
gyógyászati szolgát a minden börténállomány a foglalkoztatás ellen, mintesintén jeles fűtőgáz-sze-
rel jővőható.

Egy üveg ára 1 forint. 50 kr. o. d. Postán küldve 25 kural több.

Rosée de Beauté

klár, szabadalm. híres és általán elterjedt

SZÉPTŐ-MAJUSHÁRMATCSEPP.

a bőr simává látlelőre, a szeplők eltüntetésére, a ráncok elsimítására és minden bőrkütiés megakadályozására, nap- és szél-védelem ellen és az arcz, nyak és kebelről minden foltnak elhárítására kiválólag alkalmas.

Egy üveg ára **1** fet. **30** kr. s postán küldve **20** kerral több.

Debreczenben kaphatók e szerk. egyedül Borkos Ferenc és Güllü Nádor gyógyszereszeknél. **Aradon** Szarka J. gyógyszerésznél, Ring K. és Tedeschiniál. **Baján** Pollermannál. **H. Bőzsdmnyben** Karányi Imre gyógyszerésznél, **Nagyváradon** Molnár J. gyógyszerésztárban és Jankó A. kereskedésnél. **Kassán** Eschwíg E. Miklósnál. **Bőzsdmnyén** J. gyógyszer. **Szegeden** Kovács A. és M. **Temesváron** Pocher E., Roth L., Krout és Bougradnak testvérekénél.

Juh, vagy szarvasmarha teeltetést

elvallalnak méltányos feltételek alatt. Értekezni lehet Ágoston Istvánnal Csobajon, utolsó posta Tokaj.

Kiadó: a debreczeni színháztársulat.

Débrezen, 1860. Nyomatott a város könyvnyomdáiban.

Egy jó nevelésű, mivel fiatal hölgy valamely tisztességes úri családból, nevelőnőül, társalkodónőül vagy felügyelőnőül, helyben vagy vidékre ajánlkozik. Bővebb értesülés nyerhető a lap szerkesztőségének irodájában.

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város törvényszékének telek-
könyvi tanácsa által közzétér ídettik, miszerint
V e t e s i járművek és mezejének 2217-dik szám alatti
80000 afrika becsült hozak 1 hold 50 □ el há-
nyatán földével, fejtől 1800-dik évi december 3-dik
szükség esetére 1807-dik évi január 3-dik napján
delután 2 órakor a helyszínen tartandó nyilván-
nos árverés útján bírálják el fog adniak. A
árverésdél feltételtek, a telekváltás irrodájának megte-
kintetieinek. — Kell Debreczenben a városi tör-
vényszék telekkönyvi tanácsának 1866. okt. 10-én
tartott ülésénél.

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi vádtörvényszéknek 1800. év májusján 13. n. 3517-ik szám alatt kell végzését kinyilvánítania az alábbiakhoz kértrel, mikép a debreczeni lakosok-pénztár mint felépítés rendje Berthely József asztalos pénztár lakosait alperesül 130 forintért tartozza a járuléki elterjedés lefoglalást indogatók, uccasítás hazitólórak, 3 db h. téhén, szekerok, kék gabok stb. uccasolt alperesének helybeli Hegedűs Rózi népszel tájnyal lakosán Főv. h. b. D-ik napjár. d. n. 3. orakor nyilvános árverés után készenállást mellett el fognak adniul. — Mire a véten kívánó megítélvén. — Debreczen novemberben 3. 1800. é. vádtörvényszéki kiküldött végzésül. 1-1-

'Titkos' betegségeket

és annak utóbjától gyökeresen gyógyítja
egy tíz év óta gyöckorló orvos.
Lukács: főpince Szikszay ur házá-
ban, 2146-dik sz. a.
Rendel: délelőtt 8—10 óráig,
déltűn 2—4 óráig. 3.

HERZ-KÖNIG.

malék oloság, lártság, de főképp azon észszerű szervezethez képest, hogy a hulla kigőzölését elzárjuk és így a lég a résztvevő környezetek egészségére kártekonnyan nem hathat — minden fu-koporsók felett elönynyel bir — kaphatók: **Tóth István** koporsó-raktárban, rózsma-tér gr. Degenfeld-ház alatt.

Felölös szerkesztő: Sárváry Elek.